

~~கிளி.~~ 'ஆத்தூ! காராளன், என் பெண் சாக்ையை
கொண்டு சூழ, போட்டு உட்காணே!
என்று, அஃகு வகுது வீரகுங்கா பத்தினி
காகில் கேட்டு, மாசூர்களை! நும், தெய்வ
சுயை நாஜிகள் போல், அஃகுத்து, போய்
பாடுங்கள்' என்றாள்.

மாசூர்கள் உட்காண சூழ, கிளையை மார்குது
என், கிளையே! அஃகு கிளையே! என்று கேட்டாள்
கள்.

கிளி. 'அம்மா! பொன்னி வள நாட்டி விடுந்து
காராளன் வந்து, என் பெண் சாக்ையை
சூழ பெருகுதுக் கொண்டு போய் விட்ட
டான், சீக்கிரம் வீரகுங்கா பத்தினியை
வரச்ச் சொல்லுங்கள்' என்று, கிளி
சொன்னதும்) ^{217 218} மாசூர்கள் சென்று,
வீரகுங்கா பத்தினியிடம். 'அம்மாணி! நம்
தெய்வ சுயை நாஜிகள் தூன் வந்து,
மகில் மேல் உட்கார்ந்து அஃகுது கொண்
டி குக்கிறுது; தூங்களை கூப்பிடுகிறுது,
என்றார்கள்.

~~கிளி.~~ மாசூர்கள் சொன்னதும், வீரகுங்கா
பத்தினி மறப்பட்டுபோய், கிளையை மார்கு
து! என், அஃகு கிளையே! என்றாள்.

பின்
கிள்.

பாடல்

"என் பெண்சாக்ஷியை பெண்சாக்ஷியை சீறியெடுத்து
கின் போயிடடானே போயிடடானே காராளன்.
பெண்சாக்ஷியை பெண்சாக்ஷியை நான் யிடுந்து
சிணறு நாழி சிணறு நாழி வாழ்வேடு
சிம்மா வாழ்வேடு."

'சிம்மா/என் பெண்சாக்ஷியை, காராளன்
சீறியெடுத்துப் போய் விட்டான்.'

வீர
கங்கா.

'சிப்பா, அண்ணகியே/யார் வந்து, சீறியெடு
த்துப் போனார்கள், விபரமாகச் சொல்?'

கிள்.

'அத்தூர்/பொன்னின் வள நாட்டிவிட்டு,
காராளனும், பறையன் ஒருவரும், அடிரம்
குடி யடைகளை கூட்டி வந்து, விவகரி
யிடித்துக் கொண்டார்கள், நான், துந்திரமா
க சூப்பித்து ஒருவருடன்.'

வீர

கங்கா.

'சரி/நான், ஜயாபிரம் வேங்கை கிளையும், ஜயாபிரம்
நாகினியும் காவல் வைத்துக்கொண்டே, சிவை
வில்லாம், சிங்கு போயிருமா?'

கிள்.

'அத்தூர்/அத்தூர் வேங்கை கிளையும், நாக
ினியும், காராளனும், பறையனும் கொண்டிரு
விட்டார்கள்.'

வீர

கங்கா.

'சிப்படியர்/சிப்படியர்களை/சிக்கிரம் போய்,

ஆயிரம், அண்ணன் மார்தினையும், தடுகாளியம்
மன் கோவிஷுக்கு, கட்டி வாடுங்கள்!

என்று, சொல்லிவிட்டு, பத்தினி கடுகாளி
சிம்மன் கோவிஷுக்கு புறப்பட்டாள்.

மாதிரிகள் சென்று, ஆயிரம் வேடுவரிட
மும் சென்னதும், அவர்களும் கடுகாளி
சிம்மன் கோவிஷுக்கு வந்து சேர்ந்
தார்கள். வந்ததும், வீடு தூங்கா பத்தி
னியை நோக்கி, 'என் தூங்கமே! எங்க
கிவரசு சென்னது? என்று, ஆயிரம்
வேடுவரும், கட்டினார்கள்.

வீடு
தூங்கா

அண்ணன், மார்தினே! ரெய்வ சபையிலிரு
ந்து திரண்டு கிடைக்கும் வந்து,
அதைக் கொண்டு போய், விவள்ளிங்கி
தூடாகத்திலே ஆலவிடுக்திலே வைத்
து, ஜயாபிரம் வேங்கினையும், ஜயாபிரம்
நாகினியும் காவல் வைத்துட்டு நுகோம்
வில்லா; நெற்று, திரவு, ரிபான்ன வள
நாட்டி விடுந்து காராளன் திடுவரும்,
பழையன் ஒருவன், ஆயிரம் குடி படை
களையும் கட்டி வந்து, வேங்கை
களையும், நாகன் தளையும் ரிதான்று விட
டு, ரிபண்கினியை பிடித்துக் கொண்டு

போய் விட்டானும், சண்டாளன்!

வேலை. 'ஏன், தூங்க மோ! உனக்கு, யார் சொன்னது?'

வீர சங்கர. 'அண்ணா! அண்ணகிள் சும்பித்து வந்து, அன்னிடம் சிடித்து கொண்டே சொல்லி விட்டு போய் விட்டது.'

வேலை. 'ஏன், தூங்க மோ! அவ்வளவு பெரிய மரத்திலும், மோலே ஏன் பிடிக்கும் வரை, கிள் பழுக்க

புவிவிலையா?) 218

வீர சங்கர. 'அண்ணா! திரும்பினால் வில சொத்து, மரத்தினது சம்படியே சீடி பிடித்துக் கொண்டானும்! அன்றதும், அயிரம் வேலைகளுக்கும் கோயம் வந்து, 'ஏன், தூங்க மோ! பழையன் அன்று வந்து திரும்புகேட்டதற்கு, நாங்கள் உன்னிடம் காரணமும் மோசம், அந்த பழையனும் மோசம், திரும்பை கொடுக்க வேண்டாம்! அன்று, சொன்னோமே, நீ, நாங்கள் பேசுசை கேட்காமல், பழையனுக்கு திரும்பை கொடுத்தாய்? பழையன், உன்னிடம் சூத்திரமாக திரும்பை வாங்கிக் கொண்ட மோய், அகில் வில சொத்து, நம் நாட்டில் வந்து

தீளியையும் பிடித்துக் கொண்டு போய்
 விட்டான்; சித்தூர் போகும் இன்று,
 பண்டியன் சீனிய நூடகருக்கிள் திரும்ப
 சூடுபயி கொண்டு வந்து சூடு வதூக
 சிசாண்டினே, கொண்டு வந்து கொடுக்க
 சூரூ? எங்கள் பேச்சைக் கேட்காமல்,
 திரும்ப காணாது கொடுக்கூதாய்!
 அம்பா தீளியை பிடித்துக் கொண்டு
 போய் விட்டான்; சித்தூர், நாங்கள்
 இன்ன, சிசு வது! நம்மிடம் திரும்ப
 வாங்கிக் கொண்டு போய் விட சிசு,
 தீளியை பிடித்துப் போனான் இன்று,
 நாடு பூராவும், நம்மிடம் கேவலமாகப்
 பேசும்! இன்று, தேவன் இல்லோரும்
 கோவமாக பேசினார்கள்.

வீர
 சங்கர.

சர், அண்ணா! அது இன்மேல் சூழும் சூரன்,
 மன்னித்து விடுங்கள்; அன்று, அன்று
 காணான், பிறந்தவள் சூங்காருக்காக
 சூரனே, அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வந்து
 ஜாமதூல் தீளியை பிடித்துக் கொண்டு
 போனான், இனக்கும் அபிரம் பேர்

அண்ணன் மாரர்கள் திருக்கிரீர்கள்! நீங்கள்
 யோய், காராளன் துங்கை பர்வதியாளைக்
 கொண்டு வந்து, எனக்கு பணிவிடை
 ரிதய்ய விரங்கள் பார்த்தலாம், அவர்
 களாவது, காராளர் விண்ணு யோய், பறையன்
 யன் ஒருவன் துணையோய் தூணை திரு
 க்கிரீர்கள், நீங்கள், ஆயிரம் யோ
 திருக்கிரீர்கள்! அவர்களும், அண்ணன்
 தூணை, நீங்களும் அண்ணன் தூணை,
 யோங்கள், துக்கிரம் யோய் பர்வதியாளை
 கொண்டு வாருங்கள்! எனது, ரிதான்
 னதும், ஆயிரம் வேடுவருக்கும்
 ரோஷம், வந்து, அம்மணி/அம்பாஜி
 ரிதந்து, காராளனையும், சாமந்தனையும்
 வெட்டி யுள்ளீந்து விட்டு, அவன்
 துங்கை பர்வதியாளை தூக்கிக் கொண்டு
 வந்து விடுகிறீர்கள்! அல்ல, நீங்கள்
 ஆயிரம் யோக்கும், கட்டிச் சாதும்
 கட்டித் தூர வேண்டு! மென்றார்கள்
 சிறிது நேரத்தில், ஆயிரம் வேடுவரும்
 அங்கு கொடு கட்டிச் சாது சீட்டை
 தூளில் போட்டுக் கொண்டு,

குய்மி காசிக்கரை வந்தது, குய்துளைது விளக்கிக்
கொண்டிருக்கும் போது.) 219

220 (வேடுவர்கள் குய்மினய பார்த்துது; அவர்களு
க்குள், 'அண்ணா! அண்ணா! திவள் தூண்,
காராளன் தூங்கை போல் இருக்கிறது,
தூண்னாருக்கு வந்துது குய்துளைது விளக்
கிக் கொண்டிருக்கிறாள், நாம். போய்,
தூக்கிக் கொண்டே போய் விடலாமென்
று, எவ் வேடும் சென்று குய்மினய சுழி
நிலும் நின்று, குய்மினய, சீதத்தம் போடாமல்
அப்படியே தூக்கி, தூளில் வைத்து
ஆட்டம் பிடித்தார்கள் வேடுவர்.

பாட்டு

"யொன்ன வள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
ஆடுகளே சீதிரம் வேடுவர்களும்
ஆட்டம் பெருநடையா பெருநடையா
அன் ஆடுகளே சீதிரம் வேடுவரும்
மதுக்கார வனந்தூண் வனந்தூண்
வருகிறார்கள் சீதிரம் வேடுவரும்"

சீதிரம் வேடுவரும் வளையூர் எல்ல
வந்து, விவள்ளிங்கிரி தூங்குளைது விடுங்க
கும் போது,

பொன்னி வள நாட்டில், விண்ண நாட்டு
பெருநூல்.

சிண்ணாடுக்கு நேர் கிளைய அறுக்காணி
நல்லதூங்கு, பொன்னாடுக்கு நேர் கிளைய
பேடை மயில் நல்லதூங்கு, திருவினிச்
தூரியில் படுத்து நிக்ஞரை செய்து
பொண்ணாடு நூலாள்.

பாட்டு,

"ஆடுது அன்னவாஞ்சள் பத்துனிக்கு
பிணைந்துவடும் பொன்னாடுச்சம் பர்வதிக்கு
பிணைவாஞ்சள் பெருமலை பத்துனியா
பாயர்ந்து நிக்ஞரை செய்யு^{டு} ~~கூடு~~ பர்வதியா"

நாடு வடும் போது பத்துனி, நல்ல கனவு கண்டு
பொண்ணாள். அப்போ, அப்பிக்கு கேடு வடும்
போது, பொது கனவு கண்டு, சீடென்று
திருவினிச் தூரியிலிருந்து தூள் எடுந்து-

~~பொண்ணாள்~~ அடியாசுரர்களே! சீக்கிரம் சென்று, சின்ன
ண்ணா சாமியை, கூட்டி வாடுங்கள்! இன்றுள்.
மாசுர்கள் உடன சென்று சின்னண்ணா சாமியை-

~~பொண்ணாள்~~ நாளை வே/பர்வதியா, தூங்கினை அவசரமாக கூடப்
பிடுகி^{டு} ~~கூடு~~ கள்! இன்றும்; சின்னண்ணா சாமி
ஆகா/வென்று, கோபுத்துடன் எடுந்தூடுக்கும்
போது, பி. விஸங்கு கீழும், படி வென்று கச்சிக்
கூ

470,
~~490,~~

விட்டது.

பாட்டு

"எட்டி எட்டி க் குத்தித் தாரே
கிளைய கிளைய குமர குங்கு
தூண்டி தூண்டி க் குத்தித் தாரே.
சுமர் தூ தூள்ளா என்சாம் சங்குதூன்."

சுன்னண்ண சாம், சூடு வினி சூ தாரி யின்
அடுகில் வந்து 'என், தூங்கமே! சிழைத்
தூய்? என்னு, கேட்டார்.

பர்வதி! அண்ணா!

"பச்சண பச்சண குதுவியெங்கே
எந்தூன் பாரசூடி பாரசூடி குப்பியெங்கே
அந்தண அந்தண காரி யெங்கே
அ^லமேலும் அ^லமேலும் குப்பியெங்கே."

சு.சாம். 'என், தூங்கமே! குப்பி, அரண்மனையில்
21 தூன் கிடுப்பாள்.') 220

பர்வதி! (அண்ணா! குப்பி, காசுக்கரை கீடு தூண்ணி
கீடு சென்றுவளை, நூன் என்னு நீளத்தூ,
வேடுவர் ஆயிரம் பேரும் தூக்கிக்
உகாண்டு சூடுகி^{டு}ர்கள்! சீக்கிரம் போய்,
குப்பியை காப்பாற்றுவர்கள், அண்ணா!'

சு.சாம்! 'ஆகா, சிப்படியா! அடே, சாம்பகா!
என்னு, கூப்பிட்டார்.

சாம்புகன் ஓடிவந்து. 'நாஜா வே! ஏன், கூப்
மிட்டர்கள்? என்று.

ச.சாம்ப. 'அடே, சாம்புகா! சூப்பிகாசிக்கரைக்கு
தூண்ணிக்கு போனவளை, பர்வத்யா என்று
நினைத்து, ஆயிரம் வேடுவரும் சூப்பியை
தூக்கிக் கொண்டு, ஓடுகிறீர்களாம்!
ஐக்கிரம் போய், நிலாவை விகண்டு, வா!
என்றார்.

சாம்புகன் 'நாஜா வே! சூப்பியை, வேடுவா தூக்கிய்
போய் எவ்வளவு நேரம் ஆகியது?'

ச.சாம்ப. 'ஓடு, நாளை நேரம், ஆகியது.'

சாம்புகன், 'நாஜா வே! தினி, வண்டு ராங்குளம்
போய் நிலாவைக் கொண்டு வந்து,
தூங்கிள் போவதற்குள், வேடுவர்கள்
வீரப்பூடுக்கே விசந்து விடுவார்கள்.
ஆகையால், நாளை போய் பார்த்து,
சூப்பியை கொண்டு வருகிறீன்' என்று.

ச.சாம்ப! சரி/நல்லது, போய் வா! அடி ^{பண்ணை} ~~சூப்பி~~ / சாம்புகனுக்
கு ஆயிரம் தூரண் சாராயம் ~~தூக்கி~~ 'தூக்கி' என்று.

சாம்புகன், ஆயிரம் தூரண் சாராயத்துக்கும்
வாங்கி குடித்து விட்டு, உய.கூள, சல்லாய

வேஷ்டியை உருமாணகைய, சூடியை அடுக்குக்
கொண்டு முடிப்பதான.

பாட்டு

"எட்டியை என்சாமி தூண்டு ~~கொண்டு~~

எட்டியை என்சாமி தூண்டு

தூண்டி தூண்டி கட்டுக்கு ~~கொண்டு~~

தூண்டி தூண்டி என்சாமி உள்ளமட்டும்.

மதுக்கார என்னுத்தூ வனநூண்டி

வா ~~கொண்டு~~ என்சாமி சாம்புகளும்."

சாம்புகள் மதுக்கார வனநூண்டி யோகும்
யோது, அப்போது வேடுவர்கள் ஆயிரம்
யேரும், விவள்ளிங்கீர் தூடாக்கி சூன் அடு
கில். சூயியை நடுவில் வைத்து, வேடுவர்
எல்லோரும் சூத்து உட்கார்ந்து யேசுக்
கொண்டிருந்தார்கள். சாம்புகள் கிழக்கி
லிருந்து வடுவதை வேடுவர் பார்த்து,
சில வேடுவர்கள், 'அப்போ, அண்ணா/சாம்பு
புகள் வந்து விட்டாணா! என்ன, சூய்
வது? என்னு பயந்தூர்கள். மழையும் சில
வேடுவர்கள், 'அப்பா, தும் அமரர்களை நாம்
ஆயிரம் யேர் திருக்கும் யோது, அவன்
ஆருவன் வந்து, என்ன சூய்ய சூடியும்?
என்று யேசுக் கொண்டிருக்கும் யோது,
சாம்புகள் சிலர்கள் அடுகில் வந்து

473,
~~493,~~

~~சுமார்~~ /சுமார்/சுமார்//¹யென்று, சும்மிட்டான்.

வேடுவர். (எண்டா, பழையா! எங்கடா, வந்தாய்? எங்க
ளிடம் திரும்பை வாங்கிக் கொண்டு போ
னாய், கொண்டு வந்து, கொடுத்துதாயா?
எண்டா, பழையா! எங்கள்டேய், துந்தூர
மாக திரும்பை வாங்கிக் கொண்டு
போய் வல் செத்து, எங்க நூட்டில்
வந்து திண்டையம் பிடித்துக் கொண்டு
போய், விட்டீர்களா? எண்டா, பழையா!
திவ்வளவும், உன்னுடைய வேலை தூண்
டா? என்று, சூயிரம் வேடுவரும், கோப

மாக பேசினார்கள்.) 22/

சுமார் (நாலாவே! திரும்பை வாங்கிக் கொண்டு
போய், காராளனுக்கு கொடுத்துதூய்
தூய், திப்போது அன் குத்து வீங்கி விட
டது, சுமார்! அன்று துங்கலிடம் திரும்பை
வாங்கிக் கொண்டு போய், சிரண்டினாயில்
போட்டு விட்டு, நான், அன் லேட்டுக்கு போய்
விட்டேன்; மறுபடி, சூடுமிவந்து பார்த்து
போது, வல் செத்து கொண்டிருந்தார்கள்,
பிணைப்பார்த்து, நான், எங்கள் நாலா விடம்,

~~சுமார்~~ (நாலாவே! சடுகாணி, தித்துண்டி கோல்
செய்கிறேன் அன்று, வல் செத்து விட்டீர்களா?)

சரம்/நம்ம திரும்பும் தின்கும் வரவில்லை,
 நாளைக்கு வேட்டுவ நாளுக்கு எப்படி திரும்
 மைக்கு காண்டு மாய் கொடுப்பது? இன்னும்.
 சிந்தி, சிந்தி சண்டாளன்/காராளன், ^{ண்}வண்டா/
 பறையா/ நாங்கள் என்ன செய்தால் உனக்கு
 என்னடா, என்று என்கா சிந்தித் திட
 டான் ~~சண்டாளன்~~! இனிது தானை பாடுங்
 கள்' என்று, சரம்புகள் சிந்தி மாத நடி
 த்தான். பிழை, சரம்/நான் சிந்திய வாங்கிக்
 கொண்டு இன்னும் க்கும் போடுனன்,
 சிந்தி இன்னும், இன்னும், நாங்கள்
 ஆடிரம் பேரும் வந்து காராளன் துங்
 கை பா வசூலா தூக்கிக் கொண்டு
 போன தூக ரிசான்தான், சிந்தி சண்டாள
 டர்வசூலா தூக்கி வந்திது
 இனக்கு சொம்ப சந்திதான்! இன்று
 ரிசான்னி விட்டு, சரம்/ சிந்தி, உங்
 கள் நடுவில் சேடை க்கிழை! இன்ன,
 நாளைவே?)

வேடுவர்/ பறையா/ சிந்திதான், உங்கள் பா வசூலா.
 சரம்புகள்/ சரம், நல்லது! சிவன் செய்து தூான் சிவ்வளவு
 வேலையும், சிண்ண மார்கள் உம் விதம் வ
 சிவந்திகள் தூன் வேண்டு ரிமன்சு ரிசான்னி.

நானும் சிவந்தொடர் வந்து, சிந்தி கிளைய
 பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டோம்,
 சாம், வேட்டுவ நாஜா வே! சிவந்தொடர்
 விடக்கூடாது, சரியான துண்டின் கொடு
 க்க வேண்டும், தில் நானும் துங்க தொடர்,
 நம் நாட்டுக்கே வந்து விடுகிறேன்!
 நானும் துங்க தொடர் சென்றது, சிந்தி
 காரணத்தினால் கொல்ல வேண்டும், என்
 தாயாரும், மின்னூல் வந்து கொண்டிருக்க
 தீர்ச்சி! என்ருன்.

வேடுவர்! சரி, நல்லது! எங்க தொடர், வந்து விடு!
 என்ருர்கள்.

சாம்புகள்! சாம்! சிந்தி கொடு தின்ன துண்டை
 வைத்துக் கொடுக்கிறீர்களே? அவைகள்
 எல்லாம், என்ன நாஜா வே?

வேடுவர்! சிவந்தொடர், நடமாச்சாகும்.

சாம்புகள்! சாம்! நடமாச்சாகுதல், துரும்பளம் வீட்டுக்கி
 கொண்ட போகக்கூடாது, சிந்தியால்,
 சிந்தி துண்டின், பர்வதியினால்! நான், பார்த்துக்
 கொள்கிறேன், நீங்கள் எல்லோரும் காசுக்கரை
 சிசுந்து, ~~சாம்புகள்~~ சாம்பிட்டு விட்டு விடுக
 றீ கொடுக்கும் சாகும் வைத்து! விட்டு வாடுங்
 கள், நான் மறுபடி போய் சாம்பிட்டு விட்டு
 வருகிறேன்! என்ருன்.

வேடுவர் ஆயிரம் பேரும், சாம்புகன் பேச்சை
 கேட்டு, 'சரி/நாங்கள், போய் சாம்பிட்டு விட்டு
 வடுக்கீ ^{மூம்,} ~~மூம்,~~ பார்த்துக் கொள்ள! என்று எல்லோ
 ரும் காசிக்கரை சென்று தட்டிச் சாதுத்து
 வைத்து சாம்பிடும் போது, சாம்புகன் அங்க
 சமயம் பார்த்து, ஆயிரம் வேடுவர் கள்
 சூழையடிம, பக்கத்துக் கிட்டுந்து பாடும் துணர்
 முக்குள் துள்ளி விட்டு, 'அம்மா, குப்பி! வேடு
 வர் எல்லோரும் சாம்பிடும் போய் விட்
 டார்கள், விட்டுந்து, ஆடிவா! என்று, சாம
 புகன் குப்பியை தூரில் தூக்கி வைத்து.

பாட்டு

குப்பியை சாம்புகன் தூரில் வைத்து.

மயிமா என்சாமி படுக்க ^{மூ} ~~மூ~~ னே

விட்டபடி என்சாமி தூண்டு ^{மூ} ~~மூ~~ னே

விட்டபடி என்சாமி தூரவது. ||

சாம்புகன் குப்பியை தூக்கிக் கொண்டு ஒரு
 வதை பார்த்து, ஆயிரம் வேடுவரும் -

அண்ணு/அண்ணு// சண்டாளம் பனையன்,
 நிம் ~~நிம்~~ எல்லோரையும் விமர்சி விட்டு,
 பர்வதியாளிக்கு தூக்கிக் கொண்டு, ஆடுக ^{மூ} ~~மூ~~ ன்!
 என்று) ²²² ஆயிரம் வேடுவரும் தட்டிச்
 சாதுத்து விட்டு விட்டு, சாம்புகன்

222

தூதர்க்குக் கொண்டு, சூதாணர்கள்.

பாட்டு

"
ஆடம் என்சும் பெருநடையா
ஆடு விரை வாய் என்சும் வர^{டு}ர்கள்.
சாம்குண என்னுக்கு தூதர்க்குயல்லோ
வேகமாய் வேடுவர்கள் வர^{டு}டு.
அரண்டு மைல் என்சும் தூதர்க்குலை.
சாம்குண தூத்காட்டி நின்றார்கள்."

வேடுவர்கள் அந்நிரம் பேரும், சாம்குண
தூத்காட்டி நின்றது, அது, பன்னுயா/ அங்கிள
அமர்ந்து விட்டு, பர்வக்யாளை கொண்டுபோய்
விடலா மென்று வருவாயா? உன்னை என்ன
சிசய்க்கு^{டு}மும், பார்! அன்றுதும்,
சாம்குண உடனே குயிழை தோள்லிடுந்
து கிழை திடுக்கிவிட்டு, விட்டு. தோட்டித்
குயிழை கையில் விடுதுது! -

பாட்டு

"
எட்டி வயட்டி அடிக்கு^{டு}னை சாம்குண
அந்நிரம் வேடுவரை சாம் வேடுவரை
அடியோடி அடிக்கு^{டு}னை சாம்குண
அந்நிரம் வேடுவரை அங்கி லேடுவரை
அடிங்கி சில சிசய்யு^{டு}னை
சாம்குண சிசய்யு^{டு}னை." ॥

சாம்குண, அந்நிரம் வேடுவரையும் அடித்து

நாட்டுக்கே, வந்து விடுகிறீர்கள் என்று திந்திர
 மாகப் பேசி, அவர்களை கடவுச்சாகம் சாய்
 பிட அதுய்மி விட்டு, குப்பியை தூக்கிக்
 கொண்டிருக்கிறவரும் போது, வேடுவர்கள்
 கண்டு என்னிது துரக்கிக் கொண்டிருந்து
 துக்காட்டினார்கள்; நான், அவர்கள்
 எல்லாரையும் அடித்து, துரக்கி விட்டு,
 குப்பியை கொண்டிருந்து விட்டேன், நாளை
 என்று.

சு.சா. / அது, சாமுகா / உன்னப்பேயல் சூர்த்திரளி
 எனக்கு,
 தேய்க்கிடைக்காது, தேயினால் திட்டாது,
 வடுநூக்கிடைக்காது, வையகக்கூல் திட்டாது.
 என்று சின்னண்ண சாமி சாமுகனை புகழ்ந்து,
 குப்பியை கடப்பிட்டு, சாமுகனுக்கு ஆயிரம்
 சூரான சாராயம் ஊக்குச் சொன்னார்.

சாமுகன் ஆயிரம் சூரானயும் வாங்கி
 சாய்பிட்டு விட்டு, யானைகடும் கொட்டாக்கூல்
 போய் படுக்கிக் கொண்டான்.) 223

224 / அது, சின்னண்ண சாமி, பெரியண்ண சாமாய் கொக்கி!
 அண்ணா, குப்பியை துக்கிக் கொண்டிருந்து,
 அரண்மனைக்குள் போகச் சொல்லுங்கள்!
 என்று.

பாட்டு

" சிம்பயலே நல்ல தென்று கின் நல்ல தென்று.
 சிங்கி சின்புடனே நடக்கது யார்.
 நா லொருநாள் யொரு தெருநாள்
 கின் நடக்கது யார் நல் படுவம்."

திருப்பியூ காரம் பெண்ணின வள நாட்டில்,
 சிங்காரம் நடக்கும் யோது.

சூாமரை திருக்கும் யோது, செல்லா சுகா
 க்கு தேர் சேட்டை வைக்கும் யோது,
 சீதகாரிகள் சிங்கி செய்து, ஒரு சீதகாரி.
 தேரின் மேலிருந்து கீழே விசுந்து,
 கின்னுடைய சாமியையும், சூாமரைய
 யும் தேரில் சூல கொடுக்கச் சீதகாரினவன்,
 சீதகாரி விசுமேலில் சீதுயோ திருந்து,
 திருந்து ஒருவன் சும்பிசுதுக் கொண்டான்.
 சிம்பயோது, சிவன் விரிசு ரிவட்டி விற்று
 காலம் கழிச்சுள்ளான். சிம்பய லிருக்கும்
 யோது, சாம்புகன் தின்று சீதகாரம் வேடு
 வரை சிங்கிது விட்டும் யோது, தீன்று
 வேடுவர்கள், சிங்கிக்கும்பயந்து பக்கத்தில்
 திருந்து சூலுகள்ளி முகடுக்களை யோய்,
 ஒருந்து கொண்டு இருந்தார்கள் சிங்கி
 சீதகாரம், சிங்கி சீதகாரி. வந்து சிங்கி